

Finansutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om förfarande för att lösa internationella skatttvister, om upphävande av 89 § 3—5 mom. i lagen om beskattningsförfarande och om ändring av 22 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om förfarande för att lösa internationella skatttvister, om upphävande av 89 § 3—5 mom. i lagen om beskattningsförfarande och om ändring av 22 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (RP 308/2018 rd): Ärendet har remitterats till finansutskottet för betänkande.

Beredning i delegation

Ärendet har beretts i finansutskottets skattedelegation.

Sakkunniga

Delegationen har hört

- specialsakkunnig Leena Aine, finansministeriet
- direktör Sami Laaksonen, Skatteförvaltningen
- justitieråd Mikko Pikkujämsä, högsta förvaltningsdomstolen
- skattedirektör Anita Isomaa-Myllymäki, Finlands näringsliv rf
- skattejurist Mona Redsven, Finanssiala ry
- direktör Ann-Mari Kemell, Centralhandelskammaren
- Senior Advisor Merja Raunio, Finlands Advokatförbund
- expert Kai Holkeri, Suomen Veroasiantuntijat rf
- ledande expert Maria Volanen, Teknologiindustrin rf
- chef för juridiska ärenden Vesa Korpela, Skattebetalarnas Centralförbund rf
- biträdande professor Tomi Viitala, Aalto-universitetet
- universitetslärare Mika Nissinen, Östra Finlands universitet.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- utrikesministeriet
- justitieministeriet
- Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf
- Företagarna i Finland rf.

Betänkande FiUB 32/2018 rd

Inget yttrande av
- arbets- och näringsministeriet.

PROPOSITIONEN

I propositionen föreslår regeringen att det stiftas en ny lag om förfarande för att lösa internationella skattetvister. Lagen ska tillämpas på förfaranden som inleds på ansökan av en enskild skattskyldig och genom vilka Europeiska unionens medlemsstater strävar efter att genom ömsesidiga förhandlingar lösa en tvistefråga som anknyter sig till det ifrågavarande skatteavtalet. Ärendet kan i sista hand läggas fram för oberoende skiljemän. Lagen tillämpas i tillämpliga delar också då Finland och en annan stat behandlar beskattningsproblem som gäller en enskild skattskyldig och berör ett skatteavtal i ett förfarande för ömsesidig överenskommelse på grund av skatteavtalet eller då Finland och en annan medlemsstat av Europeiska unionen behandlar ett ärende som gäller internprissättning i ett förfarande enligt konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning.

I propositionen föreslås det att Skatteförvaltningen ska verkställa de beslut som berör dubbelbeskattning och som utfärdats av den behöriga myndigheten med stöd av förfarandet för ömsesidig överenskommelse. Ändringen ska genomföras genom att ändra beskattningen. De nuvarande bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande som gäller undanröjande av internationell dubbelbeskattning genom ett förfarande för ömsesidig överenskommelse ska upphävas.

Genom propositionen genomförs rådets direktiv om skattetvistlösningsmekanismer inom Europeiska unionen. Dessutom ska de föreslagna ändringarna förtydliga rättsläget i fråga om verkställande av lösningar för att undanröja internationell dubbelbeskattning. Syftet är också att förbättra de skattskyldigas ställning, eftersom den ränta som betalas på skatteåterbäring ska kunna räknas vid sidan av andra påföljdsavgifter för skatten när den behöriga myndighetens beslut verkställs, till exempel vid nationellt ändringssökande. De skattskyldigas ställning förbättras också genom att beskattningen kan ändras och skatteförhöjningen återbäras i proportion till sänkningen av det skattetillägg som lagts på den skattskyldiges beskattningsbara inkomst för skatteåret.

Lagarna avses träda i kraft den 30 juni 2019. Det föreslås att de bestämmelser som anknyter till förfarandet enligt direktivet ska tillämpas på ansökningar som lämnas in den 1 juli 2019 eller senare och som gäller skatteår som börjat den 1 januari 2018 eller börjar därefter. I övrigt tillämpas bestämmelserna på ansökningar som lämnas in den 1 juli 2019 eller senare.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Utskottet tillstyrker lagförslagen, men med ändringar.

Syftet med propositionen är att införliva EU:s så kallade *tvistlösningsdirektiv*¹ i den nationella lagstiftningen. Detta ska göras genom att det stiftas en ny lag om förfarande för att lösa interna-

¹ Rådets direktiv (EU) 2017/1852 av den 10 oktober 2017 om skattetvistlösningsmekanismer i Europeiska unionen.

Betänkande FiUB 32/2018 rd

tionella skatttvister. Lagen ska heltäckande föreskriva om procedurerna vid ett tvistlösningsförfarande enligt direktivet. En del av bestämmelserna ska dessutom i tillämpliga delar kunna tillämpas på förfarandet för ömsesidig överenskommelse i enlighet med skatteavtalet, det vill säga det förfarande som föreskrivs i *EU-konventionen om skiljeförfarande*².

Den nya lagen ska också innehålla nya bestämmelser om verkställigheten av lösningar som nåtts i skatttvister. Rättelser ska göras genom att beskattningen ändras utifrån de allmänna bestämmelserna om förfarande. Dagens skattelättnadsförfarande ska därmed slopas.

Ändringarna ska sättas i kraft nationellt senast den 30 juni 2019.

Allmän bedömning

Utskottet anser att direktivet och den nya lag som föreslås för att genomföra det nationellt är ett stort framsteg inom behandlingen av internationella skatttvister. Nu möjliggörs en mer omfattande metodarsenal för att avgöra ärenden som handlar om dubbelbeskattning av samma inkomst. Avgörandena kommer också mer effektivt att verkställas nationellt. Ändringen bidrar också till en konsekvent beskattning eftersom det nu för första gången blir möjligt att beakta företagets förluster, eventuell skatteförhöjning och övriga påföljdsavgifter. Dessutom blir det möjligt att betala återbetalningsränta på belopp som återbetalas.

Tvistlösningsdirektivet har ett bredare tillämpningsområde än de nuvarande avtalsbaserade mekanismerna. Det gäller också fysiska personer och innehåller inga restriktioner beträffande vilka artiklar i skatteavtalet som kan behandlas vid ett tvistlösningsförfarande. På den här punkten skiljer det sig från EU-konventionen om skiljeförfarande, som bara gäller internprissättning mellan företag. I skatteavtalen har det i allmänhet inte införts någon klausul om skiljeförfarande, som numera ingår i OECD:s modellskatteavtal. — Tvångsförlikningen enligt det nya direktivet kompenserar också de här bristerna.

Det nya direktivet blir tillämpligt vid sidan av de övriga avtalsbaserade förfaranden som redan finns. Lagstiftningspaketet är dock flexibelt i den bemärkelsen att den skattskyldige fortfarande kan välja det förfarande som lämpar sig bäst i det aktuella ärendet. Förfarandet enligt tvistlösningsdirektivet avslutar eventuella övriga pågående ömsesidiga avtalsförfaranden i samma ärende, vilket kan ses som motiverat med avseende på den administrativa effektiviteten. Likaså ser utskottet det som motiverat att förfarandet enligt tvistlösningsdirektivet avbryts men inte förhindras till dess att ett slutgiltigt avgörande har nåtts i det nationella överklagandet.

Finland har dessutom undertecknat en multilateral konvention, ett *multi-instrument*³, som bygger på OECD-projektet BEPS. En proposition om konventionen (RP 307/2018 rd) behandlas för närvarande i riksdagen. Genom att godkänna multi-instrumentet kan staterna införliva ändringarna i sitt skatteavtalsnätverk genom en enda underskrift och ett nationellt godkännandeförfarande.

2 Konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intresse-gemenskap (90/436/EEG), som gäller mellan EU-medlemsländerna.

3 Multilateral Convention to Implement Tax Treaty Related Measures to Prevent Base Erosion and Profit Shifting, som Finland undertecknade vid det första tillfället för undertecknande 7.6.2017.

Betänkande FiUB 32/2018 rd

Också multi-instrumentet innehåller en avtalsdel om obligatoriskt skiljeförfarande. Avtalsdelen hör inte till minimistandarden i konventionen utan är valfri för staterna. Även den syftar till att effektivisera tvistlösningsförfarandet i skattetvister mellan staterna. Konventionen omfattar redan nu fler än 80 stater, varav knappt 30 har valt skiljeförfarande⁴, bland dem också Finland.

Sammantaget ser utskottet positivt på utvecklingen, eftersom ärenden som gäller dubbelbeskattning kommer att kunna avgöras mer effektivt. I ingressen till direktivet står det bland annat att medlemsstaternas meningsskiljaktigheter kring tolkningen av avtalen kan skapa allvarliga skattehinder för företag som bedriver verksamhet över gränserna. De skapar en alltför stor skattebörda för företagen och är skadliga för den ekonomiska verksamheten. Därför behövs det reformer.

Utskottet instämmer också i att tvistefrågorna sannolikt kommer att bli fler. Det beror på att metoderna blivit bättre men också på att staterna mer kraftfullt håller fast vid sin beskattningsrätt. De största problemen gäller i allmänhet stora multinationella företag och situationer där det fiskala intresset är stort. Gemensamma avtalsbaserade förfaranden är därför särskilt behövliga.

Också bland de sakkunniga har inställningen till propositionen överlag varit positiv. Men under diskussionen i utskottet lyftes det fram vissa frågor som föranleder särskild granskning. Bland dem finns vissa aspekter på relationen mellan tvistlösningsdirektivet och det nationella överklagandet, de fall som undantas från tvångsförlikning och krav på tidigare tillämpning av lagen. Att propositionen är svårbegriplig föranleder också några kommentarer. Utskottet går i korthet in på dessa synpunkter nedan.

Några bestämmelser bör också preciseras bara för att undvika oklarheter. Ändringsförslagen i fråga om dem motiveras enbart i detaljmotiveringen.

Utskottet har ingenting att invända mot propositionen i övrigt.

Vissa enskilda frågor

Utskottet anser att bestämmelserna i den föreslagna nya lagen sammantaget sett är motiverade och fyller sitt syfte. Erfarenheterna av EU-konventionen om skiljeförfarande visar dessutom att det går att förhandla och att dubbelbeskattning kan undanröjas. Det är också positivt att tvångsförlikning har använts ytterst sällan.

Relationen mellan tvistlösningsdirektivet och nationellt ändringssökande. I propositionen har regeringen stannat för en modell som motsvarar nuläget, där det fortfarande går att söka förfarande för förhandlingar efter det nationella ändringssökandet. Den behöriga myndigheten i Finland kommer alltså fortfarande att kunna göra avsteg från slutresultatet av det nationella ändringssökandet.

Den här ändringen gjordes efter remissbehandlingen och har över lag ansetts vara motiverad och viktig. Om man redan i den inledande fasen var tvungen att välja förfarande skulle det kräva gedigen expertis. Dessutom skulle det leda till att fallen direkt styrdes till internationellt förfarande

4 Siffrorna i propositionsmotiven beskriver läget 1.10.2018.

Betänkande FiUB 32/2018 rd

för förhandlingar. Det skulle undergräva domstolskontrollen av beskattningen och hindra skatterätten att utvecklas via tillämpningspraxis. Detta är viktiga aspekter, enligt utskottet. Det är framför allt fråga om de skattskyldigas rättssäkerhet och förutsebarheten i beskattningen.

Tidsfristerna i den nya lagen väger också in att det internationella förfarandet för förhandlingar inväntar det slutgiltiga avgörandet vid eventuellt nationellt ändringssökande. I allmänhet pågår processerna alltså inte samtidigt, vilket i sig är ändamålsenligt.

Däremot beaktar propositionen inte eventuella besvär som anförs av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Besvären kommer nämligen inte att avbryta det internationella förfarandet för förhandlingar. Därför bör lagstiftningen väga in situationer där ett avgörande i tvistefrågan har förhandlats fram men skattetagarens besvär fortfarande är anhängigt. Eftersom det då inte längre finns något intresse av ändringssökande bör besvären förfalla. Utskottet föreslår följaktligen en precisering i 8 § 4 mom., 10 § 1 mom. och 16 § 4 mom.

Fall som undantas från förfarandet. Propositionen tar fasta på den möjlighet som direktivet ger att utesluta vissa fall från den sista fasen i förfarandet. Då föreligger alltså ingen skyldighet att inrätta en rådgivande kommitté.

En del av grunderna för detta är processuella eller i övrigt obestridliga och har inte påtalats av sakkunniga. Men andra avgränsningar har däremot ansetts strida mot direktivet eller i övrigt vara obefogade. De gäller situationer där specificerade bestämmelser i syfte att hindra skatteundandragande har tillämpats på beskattningsbeslutet. Bestämmelserna berör bland annat kringgående av skatt, förtäckt vinstutdelning och beskattning av bassamfund.

Utskottet anser att kommentarerna inte ger anledning till ändringar, med undantag av den precisering som beskrivs i detaljmotiveringen. De intressen som avses i direktivet gäller enbart tillämpningen av skatteavtal utan att fallet anknyter till skatteundandragande eller skattebedrägeri. Dessutom syftar skatteavtalen bland annat också till att hindra kringgående av skatt. Inte heller i nuläget finns det alltså några garantier för att dubbelbeskattning undanröjs om det rör sig om skatteundandragande. Finansministeriet har dessutom påpekat att Finlands synpunkter inte kritiserades när direktivet behandlades i EU.

Utöver de här aspekterna finns det skäl att anta, så som det står i propositionen, att fallen kommer att vara ganska sällsynta. Förutsättningen är alltså att både de nämnda bestämmelserna och ett skatteavtal eller EU-konventionen om skiljeförfarande har tillämpats på dem. Undantaget ska dessutom bara tillämpas på förfarandet enligt tvistlösningsdirektivet. I ett tvistlösningsförfarande enligt ett skatteavtal eller konventionen ska därmed villkoren i dessa iakttas.

Det bör också beaktas att avgränsningarna bara gäller situationer där den nationella lagen är tillämplig. Det faktum att en annan stat har tillämpat motsvarande bestämmelser påverkar alltså inte vår nationella tolkning av förutsättningarna för förfarandet.

Bestämmelsen om tillämpning. Sakkunniga har ansett att det nya tvistlösningsförfarandet i onödan är avgränsat till skatteår som börjat först den 1 januari 2018 eller därefter.

Betänkande FiUB 32/2018 rd

Utskottet förordar dock lösningen i propositionen. Den tillåter en lämplig flexibilitet eftersom de behöriga myndigheterna tillsammans kan komma överens om behandlingen av fall som gäller tidigare skatteår.

Tydlighet i propositionen. Vid behandlingen av ärendet har det rent allmänt konstaterats att direktivet är komplicerat och detaljerat. Kommissionen ger noga akt på det nationella genomförandet. Det har lett till bestämmelser och motiveringar med anmärkningsvärt tungläst innehåll. Den tid som kunnat användas för att behandla ärendet har också varit ganska kort. Utskottets ändringsförslag gäller därför bara bestämmelser som absolut måste ändras. För att de nya procedurerna ska bli lätta att tillämpa också i praktiken bör Skatteförvaltningen gå ut med anvisningar om dem.

DETALJMOTIVERING

Lagförslag 1

4 §. Behandling av ansökan. Paragrafen gäller behandling av ansökningar. Begreppet "den berörda personen" i 1 mom. bör för konsekvensens skull ersättas med uttrycket "den som lämnat in ansökan".

8 §. Ensidigt beslut från behörig myndighet. Paragrafrubriken bör kompletteras på så sätt att den gäller den behöriga myndighetens ensidiga beslut om avgörandet i ett ärende. Då beskriver den mer exakt innehållet i bestämmelsen.

I 4 mom. föreskrivs det på vilka villkor myndighetens ensidiga beslut blir bindande och verkställbart. Den berörda personen ska godkänna beslutet inom utsatt tid och meddela att den avstår från rätten till allt ändringssökande. De åtgärder för ändringssökande som eventuellt redan inletts måste avslutas.

Bestämmelsen bör kompletteras så att den också beaktar eventuella besvär som anförts av skattetagaren. Eftersom ärendet har avgjorts genom ett ensidigt beslut som fattats av den behöriga myndigheten och godkänts av den skattskyldige, finns det inte längre något intresse av att söka ändring. Momentet bör därför kompletteras med att ett ändringssökande som anhängiggjorts av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt i samma ärende förfaller med anledning av underrättelsen från den behöriga myndigheten.

10 §. Beslut med anledning av förfarande för ömsesidiga förhandlingar. Paragrafen gäller beslut som meddelats med anledning av ett förfarande för ömsesidiga förhandlingar. I likhet med 8 § gäller paragrafen en situation där ärendet har avgjorts genom myndighetsförfarande. Bestämmelsen bör därför kompletteras på motsvarande sätt som 8 § 4 mom.

11 §. Begäran om inrättande av rådgivande kommitté för tvistlösning. Paragrafen gäller begäran om inrättande av en rådgivande kommitté för tvistlösning. I 2 mom. föreskrivs det dessutom om vissa ytterligare villkor som uteslutande gäller 1 mom. 1 punkten. Hänvisningen i momentet bör därför preciseras till denna del.

Betänkande FiUB 32/2018 rd

Paragrafens 4 mom. gäller situationer där det inte föreligger någon skyldighet att inrätta en rådgivande kommitté. Enligt 2 punkten gäller detta fall där bestämmelserna om bland annat kringgående av skatt eller förtäckt vinstutdelning har tillämpats vid sidan av ett skatteavtal eller EU-konventionen om skiljeförfarande. För att det här syftet ska framgå tydligt är det befogat att ändra uttrycket "fallet gäller" till "det i fallet har tillämpats". I ett enskilt beskattningsbeslut ska alltså någon av de bestämmelser som nämns i punkten ha tillämpats vid sidan av ett skatteavtal. Här är det således väsentligt vilka bestämmelser beskattningsbeslutet grundar sig på.

15 §. Beslut och yttrande av rådgivande kommitté för tvistlösning. En felskrivning i paragrafen bör korrigeras, så att kommittén kan förlänga tidsfristen för yttrandet enligt syftet med bestämmelsen.

16 §. Slutligt beslut grundat på den rådgivande kommitténs yttrande. Paragrafen gäller slutliga beslut som meddelats med anledning av den rådgivande kommitténs yttrande. I den finska versionen har ordet "lausunto" av misstag utelämnats och bör läggas till.

I 4 mom. är det fråga om en situation där de behöriga myndigheternas beslut blir bindande. Eftersom ärendet redan har avgjorts bör ett eventuellt anhängigt ändringssökande förfalla. Bestämmelsen bör därför kompletteras på samma sätt som 8 § 4 mom. och 10 § 1 mom.

Paragrafens 5 mom. gäller villkoren för att offentliggöra det slutliga beslutet och innehållet i en eventuell sammanfattning av beslutet. Dessutom föreskrivs där om den berörda personens rätt att begära att de uppgifter som offentliggörs avgränsas utifrån företagshemligheter och liknande. Bestämmelsen bör preciseras till den del den gäller informationen till kommissionen. Informationen gäller de uppgifter som avses bli offentliggjorda, så som det framgår av detaljmotiveringen.

17 §. Särskilda bestämmelser om fysiska personer och mindre företag. Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser om fysiska personer och småföretag.

Direktivet syftar till att förenkla regleringen på så sätt att den berörda personen kan lämna uppgifter bara till den behöriga myndigheten på sin egen hemort. För att bestämmelsen ska bli tydlig måste den preciseras med att den berörda personen inte behöver iaktta vad de bestämmelser som nämns i momentet föreskriver om inlämnande av uppgifter till den behöriga myndigheten i respektive stat.

18 §. Tystnadsplikt. Paragrafen föreskriver om sekretess för bland annat ärenden och uppgifter som behandlas och om tystnadsplikt för myndigheterna och medlemmarna av den rådgivande kommittén. Bestämmelsen föreskriver också om straff för brott mot tystnadsplikten.

Det framgår av detaljmotiveringen i propositionen att bestämmelsen inte bara ska vara tillämplig på tvistlösningsförfarandet i EU utan också på skatteavtalsförfarandet och förfarandet enligt EU-konventionen om skiljeförfarande. I 3 mom. avses således också motsvarande faser i förfarandena, det vill säga förfarande för ömsesidig överenskommelse, rådgivande kommitté och skiljemanpanel. För att hänvisningen till "de ovannämnda förfarandena" inte ska skapa oklarhet måste den ersättas med uttrycket "ett tvistlösningsförfarande som avses i det här momentet".

Betänkande FiUB 32/2018 rd

Utskottet föreslår dessutom att straffbestämmelsen omformuleras så att den stämmer överens med den vanliga formuleringen inom straffrätten. Likaså bör ordet "och" i den sista meningen i momentet ersättas med "eller".

20 §. Ändringssökande. Paragrafen föreskriver om rätt att söka ändring.

Dess 1 mom. gäller en situation där alla behöriga myndigheter med stöd av 6 § har beslutat att avvisa en ansökan. Den berörda personen kan då överklaga den finska behöriga myndighetens beslut genom besvär hos förvaltningsdomstolen enligt förvaltningsprocesslagen.

Men det sägs inte ut när besvärstiden börjar. För att klargöra detta bör bestämmelsen preciseras med att besvären ska anföras inom 30 dagar från det att alla behöriga myndigheter har beslutat att avvisa ansökan.

I 2 mom. föreskrivs det om besvärstillstånd hos högsta förvaltningsdomstolen gällande så kallade dröjsmålsbesvär som avses i lagen. Ordalydelsen bör preciseras med att den berörda personen får söka ändring bara om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Utskottet föreslår också preciseringar i formuleringarna i 4 mom. I den behöriga myndighetens ensidiga beslut om avgörandet i ett ärende enligt 8 § och i ett beslut av de behöriga myndigheterna enligt 10 eller 16 § får ändring således inte sökas genom besvär.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Finansutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 2 och 3 i proposition RP 308/2018 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 1 i proposition RP 308/2018 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Betänkande FiUB 32/2018 rd

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om förfarande för att lösa internationella skattetvister

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på ärenden mellan Finland och en eller flera andra stater som berör meningsskiljaktigheter om tolkning och tillämpning av avtal för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande inkomst- och förmögenhetsskatter eller konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap (90/436/EEG) (*tvistefråga*).

Lagen tillämpas på de förfaranden beträffande pågående tvistefrågor mellan Finland och Europeiska unionens medlemsstater som grundar sig på rådets direktiv om skattetvistlösningsmekanismer i Europeiska unionen EU 2017/1852 (*EU-tvistlösningsförfarande*).

I tillämpliga delar ska 3 §, 8 § 1 och 3—6 mom., 10 §, 16 § 4, 6 och 7 mom., 18 §, 19 § 3 mom. samt 20 § 2—4 mom. i denna lag tillämpas på förfaranden beträffande en tvistefråga som grundar sig på ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning av skatt och förhindrande av kringgående av skatt beträffande inkomst- och förmögenhetsskatter (*skatteavtalsförfarande*) eller på den konvention som anges i 1 mom. (*EU-skiljeförfarande*).

Vad som i denna lag föreskrivs om en stat tillämpas också på ett jurisdiktionsområde.

2 §

Ansökan

En berörd person som har sin skatterättsliga hemvist i Finland eller i en annan medlemsstat av Europeiska unionen och vars beskattning direkt påverkas av ett tolknings- eller tillämpningsproblem (*berörd person*) ska lämna in en ansökan till den behöriga myndigheten för att EU-tvistlösningsförfarandet ska inledas. I fråga om den finska behöriga myndigheten gäller vad som bestäms i 88 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) om behörig myndighet.

Ansökan ska lämnas in till den behöriga myndigheten i varje berörd medlemsstat (*berörd behörig myndighet*) samtidigt och med identisk information inom tre år från mottagandet av den första underrättelsen om den åtgärd som leder till eller kommer att leda till en tvistefråga.

Betänkande FiUB 32/2018 rd

Mottagandet av ansökan avslutar andra förfaranden som pågår i tvistefrågan enligt ett avtal eller en konvention som avses i 1 §.

3 §

Innehållet i ansökan

Följande uppgifter ska meddelas i ansökan som avses i 2 § ovan:

- 1) förfarande i 1 § som utgör grund för ansökan,
 - 2) uppgifter om vilka stater som berörs,
 - 3) information för att identifiera den berörda person som lämnade in ansökan och eventuella övriga berörda personer,
 - 4) berörda skatteperioder,
 - 5) fakta och omständigheter i fallet, slag av de åtgärder som gav upphov till tvistefrågan, datum och penningbelopp samt en kopia på handlingar beträffande dem,
 - 6) hänvisning till tillämpliga nationella regler och det avtal eller den konvention som avses i 1 §,
 - 7) följande uppgifter med kopior på eventuella styrkande handlingar:
 - a) en förklaring till att en tvistefråga föreligger,
 - b) uppgifter om eventuella överklaganden eller rättstvister om tvistefrågan som inletts samt eventuella beslut,
 - c) ett åtagande att svara så fullständigt och skyndsamt som möjligt på alla ändamålsenliga uppmaningar från en behörig myndighet och att tillhandahålla all dokumentation på begäran av de behöriga myndigheterna,
 - d) en kopia av det slutgiltiga beskattningsbeslutet och i tillämpliga fall eventuella andra dokument som utfärdats av skattemyndigheterna avseende tvistefrågan,
 - e) uppgifter om eventuella andra ansökningar som lämnats in inom ramen för ett annat förfarande under 1 § och ett uttryckligt åtagande av den berörda personen att denne i tillämpliga fall kommer att iakttä bestämmelserna i 2 § 3 mom.,
 - 8) Eventuell ytterligare information som begärs av de behöriga myndigheterna och som anses nödvändig för att en prövning i sak av den enskilda tvistefrågan ska kunna göras.
- Skatteförvaltningen kan meddela noggrannare föreskrifter och anvisningar om innehållet i ansökan och sättet att inlämna den.

4 §

Behandling av ansökan

Den behöriga myndigheten ska inom två månader från mottagandet av ansökan som avses i 2 § underrätta den **som lämnat in ansökan** om detta.

En berörd person ska inom tre månader från mottagandet av en begäran lämna uppgifter som avses i 3 § 1 mom. 8 punkten, förutsatt att begäran om dessa har sänts inom tre månader från mottagandet av ansökan. Den berörda personen ska samtidigt skicka dessa uppgifter till de behöriga myndigheterna i de övriga berörda staterna. Bestämmelserna i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) tillämpas på de uppgifter som den behöriga myndigheten mottar enligt detta moment.

Betänkande FiUB 32/2018 rd

Efter tidsfristen för ytterligare begäranden om information i 2 mom. kan den behöriga myndigheten be den berörda personen om nödvändiga uppgifter medan tvistlösningsförfarandet pågår.

Närmare bestämmelser om den behöriga myndighetens förfarande i förhållande till den behöriga myndigheten i en annan stat utfärdas genom en förordning av statsrådet.

5 §

Beslutet om ansökan

Den behöriga myndigheten ska fatta beslut om att godta ansökan till det ömsesidiga förhandlingsförfarande som avses i 9 inom sex månader från mottagandet av ansökan eller de uppgifter som avses i 3 § 1 mom. 8 punkten, beroende på vilken tidpunkt är senast. Om berörd person har använt i ärendet sin rätt till ändringssökande i enlighet med den nationella lagstiftningen i den berörda staten eller i de berörda staterna den ovannämnda tidsfristen av sex månader förskjuts och den börjar först från och med den dag då det beslut som har avkunnats med anledning av det nationella ändringssökandet har blivit slutligt eller då det nationella ändringssökandet på annat sätt slutgiltigt har avslutats eller avbrutits.

De behöriga myndigheterna ska underrätta den berörda personen och de övriga behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna om sitt beslut.

Ansökan ska anses vara godtagen av den behöriga myndigheten till behandling också om den inte har fattat beslut om att godta ansökan till behandling inom den tidsfrist som avses i 1 mom.

6 §

Avvisande av ansökan

Det finns en grund för avvisande av ansökan som avses i 2 § om

1) ansökan inte uppfyller de förutsättningar som föreskrivs i 3 § 1 mom. eller de uppgifter som avses i 3 § 1 mom. 8 punkten har inte lämnat till den behöriga myndigheten inom den tidsfrist som avses i 4 § 2 mom.,

2) ansökan inte gäller en tvistefråga, eller

3) ansökan inte har gjorts inom tidsfristen enligt 2 § 2 mom.

När den behöriga myndigheten underrättar den berörda personen i enlighet med 5 § 2 mom. den ska ange de allmänna orsakerna till ett sådant avvisande.

7 §

Återkallande av ansökan och upphörande av tvistefrågan

Om en berörd person önskar återkalla sin ansökan den ska lämna in en skriftlig underrättelse om återkallande samtidigt till alla behöriga myndigheterna. EU-tvistlösningsförfarandet upphör med omedelbar verkan med sådan underrättelse.

Om tvistefrågan upphör att existera upphör EU-tvistlösningsförfarandet med omedelbar verkan. Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål underrätta den berörda personen om ärendet och om de allmänna orsakerna till detta.

Betänkande FiUB 32/2018 rd

Närmare bestämmelser om den behöriga myndighetens förfarande i förhållande till den behöriga myndigheten i en annan stat i fråga om återkallande av ansökan meddelas genom en förordning av statsrådet.

8 §

Ensidigt beslut från behörig myndighet om avgörandet i ett ärende

Den behöriga myndigheten får lösa tvistefrågan ensidigt utan deltagande av de behöriga myndigheterna i de andra berörda staterna.

Beslut enligt 1 mom. ska fattas inom den tidsfrist som fastställs i 5 § 1 mom.

Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål underrätta den berörda personen och de övriga behöriga myndigheterna i de berörda staterna om sitt beslut. Efter underrättelsen ska tvistlösningsförfarandet enligt denna lag upphöra.

Beslutet är bindande om den berörda skattskyldige godkänner beslutet och inom 60 dagar från det datum då den berörda skattskyldige underrättades om beslutet meddelar att den avstår från rätten till allt ändringssökande. Om förfaranden gällande sådant ändringssökande redan har inletts beslutet ska bli bindande och verkställbart först då den berörda personen inom 60 dagar förser de behöriga myndigheterna med bevis på att åtgärder har vidtagits för att avsluta dessa förfaranden. **Ett ändringssökande som anhängiggjorts av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt i samma ärende förfaller med anledning av underrättelsen från den behöriga myndigheten.**

Om den behöriga myndighetens beslut är bindande på det sätt som avses i 4 mom. ändringarna i beskattningen på grund av beslutet verkställs enligt bestämmelserna om skatterättelse i 55 och 56 § i lagen om beskattningsförfarande eller 40 och 41 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016). De ändringar i beskattningen som avses i detta moment verkställs även om förutsättningarna för skatterättelse saknas.

Om sådan ändring i beskattningen som avses i 5 mom. har inte gjorts utan ogrundat dröjsmål under de förutsättningar som avses i ifrågavarande momentet den berörda personen kan överlämna ärendet åt en förvaltningsdomstol.

9 §

Förfarande för ömsesidiga förhandlingar

Om ansökan som avses i 2 § har godkänts för behandling de behöriga myndigheterna ska sträva efter att lösa tvistefrågan genom en ömsesidig överenskommelse inom två år räknat från det sista meddelande av de berörda staterna som berör ett beslut om godkännande av ansökan för behandling. Perioden på två år får förlängas med högst ett år om en behörig myndighet begär det med skriftliga motiveringar av alla de övriga berörda behöriga myndigheterna.

Om den berörda personen har använt i ärendet sin rätt till ändringssökande i enlighet med den nationella lagstiftningen i den berörda staten eller i de berörda staterna, tidsfristen för förhandlingarna enligt 1 mom. uppskjuts för att inledas från och med den dag då det beslut som har avkunnats med anledning av det nationella ändringssökandet har blivit slutligt eller då det nationella ändringssökandet på annat sätt slutgiltigt har avslutats eller avbrutits.

Betänkande FiUB 32/2018 rd

Om de behöriga myndigheterna inte kan komma överens inom tidsfristen enligt 1 och 2 mom., den berörda personen ska underrättas om ärendet. Underrättelsen ska bifogas de allmänna orsakerna till att en överenskommelse inte har kunnat uppnås.

10 §

Beslut med anledning av förfarande för ömsesidiga förhandlingar

Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål meddela den berörda personen om ett beslut som berör en avgörelse enligt 9 §. Beslutet är bindande, om den berörde skattskyldige godkänner beslutet och inom 60 dagar från tidpunkten när den behöriga myndigheten har delgett beslutet meddelar att den avstår från rätten till allt annat ändringssökande. Om förfaranden gällande sådant annat ändringssökande redan har inletts ska beslutet bli bindande och verkställbart först då den berörda personen inom 60 dagar förser de behöriga myndigheterna med bevis på att åtgärder har vidtagits för att avsluta dessa förfaranden. **Ett ändringssökande som anhängiggjorts av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt i samma ärende förfaller med anledning av meddelandet från den behöriga myndigheten.**

Om den behöriga myndighetens beslut är bindande på det sätt som avses 1 mom. ändringarna i beskattningen på grund av beslutet verkställs enligt bestämmelserna om skatterättelse i 55 och 56 § i lagen om beskattningsförfarande eller 40 och 41 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. De ändringar i beskattningen som avses i detta moment verkställs även om förutsättningarna för skatterättelse saknas.

Om en sådan ändring i beskattningen som avses i 2 mom. har inte gjorts utan ogrundat dröjsmål under de förutsättningar som avses i ifrågasvarande momentet den berörda personen kan överlämna ärendet åt en förvaltningsdomstol.

11 §

Begäran om inrättande av rådgivande kommitté för tvistlösning

På begäran av den berörda personen till de behöriga myndigheterna ska en rådgivande kommitté (*en tvistlösningskommitté*) inrättas, om

1) den ansökan som den berörda personen lämnat in har avvisats enligt 6 § av minst en men inte alla av de behöriga myndigheterna, eller

2) de behöriga myndigheterna har inte nått en överenskommelse om hur tvistefrågan ska lösas genom förfarandet för ömsesidiga förhandlingar inom den tidsfrist som föreskrivs i 9 §.

En begäran om inrättande av en rådgivande kommitté enligt 1 mom. **1 punkten** får lämnas in endast, om i enlighet med tillämpliga nationella regler av de berörda staterna ändring inte får sökas för ett sådant avvisande som avses i 6 §, inget ändringssökande beträffande det pågår, ingen fatalitetid är kvar eller den berörda personen har avstått från sin rätt att söka ändring. Begäran ska innehålla en försäkran om dessa omständigheter.

Beslutet som har avkunnats på grund av ändringssökande ska beaktas vid tillämpningen av 1 mom. punkten 1.

Det finns inte en förpliktelse att inrätta en rådgivande kommitté för tvistlösning som avsedd ovan i 1 mom., om

Betänkande FiUB 32/2018 rd

1) det beslut om avvisande som har gjorts enligt 6 § har fastställts genom ändringssökande i Finland eller genom ändringssökande i sådan annan stat där det inte är möjligt att avvika från beslutet i den ifrågavarande staten,

2) **det i fallet har tillämpats både ett sådant skatteavtal eller den konvention som** avses i 1 § och ~~tillämpning av~~ 27—30 § i lagen om beskattningsförfarande, 6 a § 8 mom. eller 52 h § i lagen om beskattning av näringsinkomst (360/1968), lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund (1217/1994) eller 29 kap. 1—4 § i strafflagen (39/1889), eller

3) tvistefrågan inte gäller dubbelbeskattning.

Förfarande enligt denna lag ska avbrytas tills det finns ett laga vunnet beslut om ärendet beträffande tillämpningen av de stadganden och bestämmelser som avses i 4 mom. punkten 2.

Med dubbelbeskattning enligt 4 mom. 3 punkten ovan avses uttag av två eller flera stater av sådana skatter som omfattas av ett avtal eller en konvention som avses i 1 § på samma beskattningsbara inkomst eller kapital när det ger upphov till antingen en ökad skatt, en utvidgning av skattskyldigheter eller ett återkallande eller en sänkning av förluster, som skulle kunna användas för att kvitta beskattningsbar inkomst.

En begäran om inrättande av en rådgivande kommitté ska göras inom 50 dagar från dagen då meddelandet enligt 6 § 2 mom. eller 9 § 3 mom. mottas eller inom 50 dagar från datumet då ett laga vunnet beslut har utfärdats i ändringssökande enligt 6 §.

12 §

Inrättande av rådgivande kommitté för tvistlösning

Den rådgivande kommittén för tvistlösning består av en ordförande och en eller högst två oberoende och kompetenta personer som ska utses av varje behörig myndighet i de berörda staterna samt ersättare för dem ur en förteckning (*förteckningen över oberoende och kompetenta personer*). Till den rådgivande kommittén för tvistlösning hör också en eller högst två företrädare för varje behörig myndighet av de berörda staterna. Den rådgivande kommittén för tvistlösning ska utse en ordförande som ska vara domare såvida inte den rådgivande kommittén för tvistlösning har kommit överens om något annat.

Den rådgivande kommittén för tvistlösning ska inrättas inom 120 dagar från mottagandet av en sådan begäran från berörd person som uppfyller förutsättningarna i 11 § och i motsvarande utländska bestämmelser. När den rådgivande kommittén för tvistlösning har inrättats ska ordförande utan dröjsmål underrätta den berörda personen om detta.

På ett krav av den berörda person som gäller försummelse som har skett i Finland med att nämna en person ur förteckning över oberoende och kompetenta personer till den rådgivande kommittén för tvistlösning behandlas i förvaltningsdomstolen som förvaltningstvistemål och genom att iaktta bestämmelser i lagen om skiljeförfarande (967/1992) som berör situationer där en domstol utser skiljemannen. Förvaltningsklagan kan göras tidigast då den i 2 mom. utsatta tidsfristen för att utse en rådgivande kommitté för tvistlösning har gått ut och den ska lämnas inom 30 dagar från det att den ovan nämnda tidsfristen har löpt ut. Den berörda personen och den behöriga myndigheten ska underrättas om beslutet.

De personer som har valts ur förteckningen över oberoende och kompetenta personer ska vara oberoende och opartiska och ska på begäran av den behöriga myndigheten överlåta uppgifter som påverkar bedömningen av dessa omständigheter. Den behöriga myndigheten kan med undantag för sådan försummelse som avses i 3 mom. på goda grunder invända mot utnämningen av en viss

Betänkande FiUB 32/2018 rd

person som befinner sig i förteckning över oberoende och kompetenta personer. Under en period av tolv månader efter yttrandet, får en person som valts ur förteckning över oberoende och kompetenta personer och som ingår i den rådgivande kommittén för tvistlösning inte befinna sig i någon situation som skulle ha föranlett den behöriga myndigheten att invända mot utnämningen av personen. Bestämmelserna om jäv för domare i rättegångsbalken 13 kap. gäller i tillämplig utsträckning för en persons jäv som valts ur förteckning över oberoende och kompetenta personer.

Den behöriga myndigheten kan komma överens om att inrätta en annan slags kommitté (*en kommitté för alternativ tvistlösning*) i stället för den rådgivande kommittén och bestämmelser som gäller den. Bestämmelserna i 4 mom. och 11 § samt 13 § 2 mom. tillämpas ändå alltid på denna kommitté.

Noggrannare föreskrifter om förteckningen med oberoende och kompetenta personer och förfarandet vid inrättande av en rådgivande kommitté meddelas i förordning av statsrådet.

13 §

Arbetsordning för den rådgivande kommittén för tvistlösning och andra uppgifter om behandlingen

Den berörda behöriga myndigheten ska inom den tiden som utsatt i 12 § 2 mom. underrätta den berörda personen följande:

- 1) den av de berörda staternas behöriga myndigheter undertecknade arbetsordningen för den rådgivande kommittén eller kommittén för alternativ tvistlösning,
- 2) den dag då yttrandet om tvistefrågans lösning senast ska antas,
- 3) hänvisning till eventuella tillämpliga rättsliga bestämmelser i staternas nationella rätt och eventuella tillämpliga avtal eller konventioner.

I arbetsordningen enligt 1 mom. ovan fastställs i tillämplig utsträckning

- 1) beskrivning av och egenskaper hos tvistefrågan,
- 2) riktlinjer för de rätts- och sakfrågor som ska lösas,
- 3) formen för tvistlösningsorganet,
- 4) tidsramen för tvistlösningsförfarandet,
- 5) sammansättningen av den rådgivande kommittén eller kommittén för alternativ tvistlösning,
- 6) relevanta proceduraspekter eller organisatoriska aspekter,
- 7) de logistiska arrangemangen för den rådgivande kommitténs förfaranden och utfärdandet av dess yttrande.

När den behöriga myndigheten försummar sina skyldigheter i 1 eller 2 mom. gällande arbetsordningen är den oberoende och kompetenta personen samt ordförande skyldiga att underrätta den berörda personen om arbetsordningen inom två veckor från inrättande av den rådgivande kommittén eller kommittén för alternativ tvistlösning. Den berörda personens krav som gäller försummelse av de ovannämnda förpliktelser och som berör oberoende och kompetenta personer och ordförande ska behandlas som förvaltningstvistemål i förvaltningsdomstolen om ett motsvarande krav inte har presenterats i en annan stat.

Betänkande FiUB 32/2018 rd

14 §

Förfaranden i anknytning till rådgivande kommittén för tvistlösning

När den rådgivande kommittén för tvistlösning behandlar fall som avses i 11 § 1 mom. kan den berörda personen, om de behöriga myndigheterna i de berörda staterna avtalar om detta, förse den rådgivande kommittén med information, bevisning eller handlingar som kan vara av relevans för beslutet. De berörda personerna och de behöriga myndigheterna i de berörda staterna ska tillhandahålla information, bevisning eller handlingar på begäran av den rådgivande kommittén. Dessa behöriga myndigheter får dock vägra att lämna uppgifter till den rådgivande kommittén i följande fall:

- 1) att erhålla uppgifterna kräver att administrativa åtgärder vidtas som är oförenliga med nationell rätt,
- 2) uppgifterna kan inte erhållas enligt den berörda statens nationella rätt,
- 3) uppgifterna gäller handels-, affärs-, industri-, eller yrkeshemligheter eller handelsprocesser,
- 4) utlämnande av uppgifterna strider mot grunderna för rättsordningen.

Berörda personer får, på egen begäran och med samtycke från de behöriga myndigheterna i de berörda staterna, inställa sig eller låta sig företrädas inför en rådgivande kommitté eller en kommitté för alternativ tvistlösning. Berörda personer ska inställa sig eller låta sig företrädas inför den rådgivande kommittén på dess begäran.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas även på kommittén för alternativ tvistlösning, om inget annat har överenskommit i arbetsordningen i 13 §.

15 §

Beslut och yttrande av rådgivande kommitté för tvistlösning

När den rådgivande kommittén för tvistlösning har inrättats enligt 11 § 1 mom. 1 punkten ska kommittén fatta beslut om godkännandet av ansökan (*beslut av rådgivande kommitté för tvistlösning*) inom sex månader efter dagen för dess inrättande. Rådgivande kommittén ska underrätta de behöriga myndigheterna sitt beslut inom 30 dagar från det att det har fattats.

Om den rådgivande kommittén för tvistlösning har bekräftat att samtliga krav på den berörda personen enligt 2—4 § har uppfyllts och det inte finns sådana grunder för att avvisa ansökan som avses i 6 § 1 mom., ska det förfarande för ömsesidig överenskommelse som anges i 9 § inledas på begäran av en av de behöriga myndigheterna. Den berörda behöriga myndigheten ska underrätta den rådgivande kommittén, de övriga berörda behöriga myndigheterna och den berörda personen om denna begäran. Den period som föreskrivs för förhandlingarna i 9 § ska inledas den dag då den rådgivande kommitténs beslut om godkännande av ansökan meddelas.

Den rådgivande kommitté för tvistlösning ska avge ett yttrande (*yttrande av rådgivande kommitté för tvistlösning*) om hur tvistefrågan ska lösas, om

- 1) ingen av de behöriga myndigheterna har begärt inledande av förfarandet för ömsesidig överenskommelse inom 60 dagar från dagen för meddelandet av den rådgivande kommitténs beslut, eller
- 2) den rådgivande kommittén behandlar frågan på grund av 11 § 1 mom. 2 punkten.

Yttrande av rådgivande kommitté för tvistlösning ska avges för de behöriga myndigheterna i de berörda staterna inom sex månader från den dag när kommittén inrättades. När 3 mom.

Betänkande FiUB 32/2018 rd

1 punkten tillämpas ska kommittén anses ha blivit inrättad inom 60 dagar från dagen för meddelandet av kommitténs beslut. Om tidsfristen av 6 månader för att avge yttrandet är för kort med hänsyn till tvistefrågans art kan **kommittén förlänga den** med tre månader. Kommittén ska då underrätta den berörda personen och de behöriga myndigheterna i de berörda staterna om förlängningen.

Den rådgivande kommittén för tvistlösning ska grunda sitt yttrande på bestämmelserna i det tillämpliga avtal som avses i 1 § samt på möjligen tillämpliga nationella regler.

Den rådgivande kommittén ska anta sitt skriftligt yttrande vars innehåll är baserad på inställning som majoritet av medlemmarna har. Om en majoritet inte kan uppnås, ska ordförandens röst avgöra det slutliga yttrandet. Ordförande ska meddela de behöriga myndigheterna yttrandet från den rådgivande kommittén för tvistlösning.

Bestämmelserna i 3—6 mom. om yttrande av rådgivande kommitté för tvistlösning tillämpas i tillämpliga delar också på ett yttrande av en kommitté för alternativ tvistlösning.

16 §

Slutligt beslut grundat på den rådgivande kommitténs yttrande

Den behöriga myndigheten ska enas om hur tvistefrågan ska lösas med de andra behöriga myndigheterna inom sex månader från delgivningen av yttrandet från den rådgivande kommittén för tvistlösning eller kommittén för alternativ tvistlösning.

De behöriga myndigheterna får fatta ett beslut som avviker från yttrandet från den rådgivande kommittén för tvistlösning eller kommittén för alternativ tvistlösning. Om de inte lyckas nå en överenskommelse om hur tvistefrågan ska lösas, är de bundna av detta yttrande.

Den behöriga myndigheten ska meddela den berörda personen det slutliga beslutet om tvistefrågans lösning inom 30 dagar efter att myndigheten fattade beslutet. Om den behöriga myndigheten inte har meddelat beslutet inom utsatt tid den berörda personen kan genom ansökan vända sig till en förvaltningsdomstol. Ansökan ska lämnas inom 30 dagar när de behöriga myndigheternas beslut borde ha meddelats senast.

Den behöriga myndighetens slutliga beslut är bindande om den berörda personen godkänner det slutliga beslutet och i förekommande fall avstår från rätten till inhemska åtgärder genom överklagande och att ett ärende beträffande villkoren för oberoende i 12 § inte pågår eller man har inte konstaterat att det har brutits mot dessa villkor. Delgivningen ska ske inom 60 dagar från det datum då det slutliga beslutet meddelades. **Ett ändringssökande som anhängiggjorts av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt i samma ärende förfaller med anledning av meddelandet från den behöriga myndigheten.** Den behöriga myndighetens beslut är inte ett prejudikat.

Den behöriga myndigheten får enas med de andra berörda behöriga myndigheter om att offentliggöra det slutliga beslut i sin helhet, med förbehåll för samtycke av den berörda personen i fråga. Om de behöriga myndigheterna eller den berörda personen inte samtycker till att det slutliga beslutet offentliggörs i sin helhet, ska de behöriga myndigheterna offentliggöra en sammanfattning av det slutliga beslutet. Denna sammanfattning ska innehålla en beskrivning av frågan och sakinnehållet, datum, berörda beskattningsperioder, rättslig grund, branschsektor samt en kort beskrivning av den slutliga utgången. Sammanfattningen ska även innehålla en beskrivning av den skiljedomsmetod som använts. **Innan informationen offentliggörs ska den behöriga myndigheten ~~ska~~ till den berörda personen översända den information som avses bli offentliggjord.** Inom 60 dagar från att sådan information har mottagits får den berörda personen begära att de behöriga

Betänkande FiUB 32/2018 rd

myndigheterna inte offentliggör information som rör handels-, affärs-, industri-, eller yrkeshemligheter eller handelsprocesser eller information som strider mot grunderna för rättsordningen. Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål lämna den information som ska offentliggöras till Europeiska kommissionen.

Om den behöriga myndighetens beslut är bindande som avsett i 4 mom. ovan, ändringarna i beskattningen utgående från den behöriga myndighetens beslut verkställs enligt bestämmelserna om skatterättelse i 55 och 56 § i lagen om beskattningsförfarande eller i 40 och 41 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. De ändringar i beskattningen som avses i detta moment verkställs även om förutsättningarna för skatterättelse saknas.

Om sådana ändringar i beskattningen som avses i 6 mom. har inte gjorts under de förutsättningar som avses i ifrågavarande moment, kan den berörda personen vända sig till en förvaltningsdomstol med en ansökan, ändå tidigast efter 395 dagar efter det då denna rådgivande kommitté för tvistlösning eller kommitté för alternativ lösning har avgett sitt yrkande.

17 §

Särskilda bestämmelser om fysiska personer och mindre företag

Om den berörda personen antingen är en fysisk person eller ett företag som inte är ett sådant storföretag eller del av en stor koncern som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG, kan denna avvika från bestämmelserna om inlämnande av uppgifter till den behöriga myndigheten i respektive stat endast lämna in uppgifterna till den behöriga myndigheten i den stat där den berörda personen har sin hemvist

- 1) 2 § 2 mom. inlämnande av ansökan,
- 2) 4 § 2 mom. inlämnande av svar på tillägsfrågor,
- 3) 7 § 1 mom. återkallande av ansökan,
- 4) begäran om inrättande av en rådgivande kommitté för tvistlösning i 11 § 1 mom.

Den behöriga myndigheten i den stat som avses i 1 mom. ska underrätta de behöriga myndigheterna i alla berörda stater samtidigt och inom två månader efter det att uppgifterna mottagits. När en sådan underrättelse har getts ska den berörda personen anses ha lämnat in uppgifterna till alla de berörda staterna på datumet för underrättelsen.

18 §

Tystnadsplikt

Vad som bestäms i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter ska tillämpas på handlingar och uppgifter som behandlas i förfarandet för ömsesidiga förhandlingar, i den rådgivande kommittén för tvistlösning och kommittén för alternativ tvistlösning.

De behöriga myndigheterna och medlemmarna i den rådgivande kommittén har tystnadsplikt om vad som framförts i förfarandet för ömsesidig överenskommelse, den rådgivande kommittén för tvistlösning och kommittén för alternativ tvistlösning.

En berörd person och dennes företrädare ska hemlighålla uppgifterna som de har mottagit i samband med förfarandet för ömsesidiga förhandlingar, den rådgivande kommittén för tvistlös-

Betänkande FiUB 32/2018 rd

ning och kommittén för alternativ tvistlösning om inte andra förpliktelser följer av annan lagstiftning och de ska lämna en försäkran om detta. Om en berörd person eller dennes företrädare väsentligt bryter mot bestämmelsen om tystnadsplikt när ett tvistlösningsförfarande som avses i det här momentet pågår ska ~~de ovannämnda~~ förfarandet avslutas. Om gärningen sker efter att förfarandet upphört ska straffet för brytande mot tystnadsplikten i momentet dömas enligt brottsbalken kap. 38 1 eller 2 § om gärningen inte utgör brott enligt 40 kap. 5 § eller om inte ett strängare straff föreskrivs för gärningen någon annanstans i lag.

Den berörda personen och om denne har en företrädare, denna företrädare har ingen rätt att få information om vad som har uttryckts i förfarandet för ömsesidiga förhandlingar, den rådgivande kommittén för tvistlösning och kommittén för alternativ tvistlösning.

19 §

Kostnader

Såvida inte de behöriga myndigheterna i de berörda staterna har kommit överens om annat, ska följande kostnader delas lika mellan staterna:

1) kostnaderna för de personer som valts ut för teckning över oberoende och kompetenta personer, ska vara ett belopp motsvarande genomsnittet för den gängse ersättningen till högre tjänstemän i de berörda medlemsstaterna och

2) i förekommande fall, arvoden för de personer som valts ut för teckning över oberoende och kompetenta personer, som ska vara begränsade till 1 000 euro per person och dag för varje dag då den rådgivande kommittén sammanträder.

Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas också på kommittén för alternativ tvistlösning om det inte har enats annorlunda i arbetsordningen enligt 13 §.

Staten står inte för de kostnader som den berörda personen ådrar sig.

20 §

Ändringssökande

Om alla berörda behöriga myndigheter har beslutat att avvisa ansökan som avses i 6 §, den berörda personen kan söka ändring i den finska behöriga myndighetens beslut genom att överklaga till förvaltningsdomstolen såsom föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996), dock så att besvaren ska anföras inom 30 dagar från det att alla berörda behöriga myndigheter har fattat beslut om att avvisa ansökan. Om däremot minst en behörig myndighet godtar ansökan för behandling medan andra behöriga myndigheter avvisar ansökan den berörda personen kan begära att en rådgivande kommitté för tvistlösning insätts enligt 11 §.

Om förvaltningsdomstolen har fattat beslut enligt 8 § 6 mom., 10 § 3 mom., 12 § 3 mom., 13 § 3 mom., 16 § 3 och 7 mom. och 1 mom. av denna paragraf, får den berörda personen söka ändring genom besvär av endast om den högsta förvaltningsdomstolen meddelar tillstånd.

Vad som föreskrivs i 2 mom. om berörd person tillämpas också på behörig myndighet.

I den behöriga myndighetens ensidiga beslut om avgörandet i ett ärende enligt 8 § och ett beslut av de behöriga myndigheter enligt 10 eller 16 § får ändring inte sökas genom besvär.

Betänkande FiUB 32/2018 rd

21 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på ansökningar enligt EU-tvistlösningsförfarande som har lämnats in den 1 juli 2019 eller därefter i tvistefrågor som gäller inkomst eller kapital som förvärvats för de skatteår som börjar den 1 januari 2018 eller därefter. Den behöriga myndigheten kan, efter att kommit överens om det med den andra berörda behöriga myndigheten, tillämpa lagen på en ansökan under EU-tvistlösningsförfarande som har lämnats in den 1 juli 2019 eller därefter och som gäller tidigare skatteår.

Lagens 3 §, 8 § 1 och 3—6 mom., 10 §, 16 § 4, 6 och 7 mom., 18 §, 19 § 3 mom. samt 20 § 2—4 mom. tillämpas på ansökningar enligt skatteavtalsförfarande eller EU-skiljeförfarande som har inlämnats den 1 juli 2019 eller senare.

2.

Lag

om upphävande av 89 § 3—5 mom. i lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 89 § 3—5 mom. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), av dem 5 mom. sådant det lyder i lag 238/2008.

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

På ansökningar som har lämnats in före den 1 juli 2019 tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

3.

Lag

om ändring av 22 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 22 §, sådan den lyder i lag 778/2016, som följer:

22 §

Vad som i lagen om skatteuppbörd och i 10 kap. lagen om beskattningsförfarande eller i lagen om förfarande för att lösa internationella skatttvister (/) föreskrivs om skattelättnad eller med stöd i lagen föreskrivs om verkställande av den behöriga myndighetens lösning med anknytning till internationellt tvistlösningsförfarande, ska på motsvarande sätt tillämpas på skatt som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På ansökningar som har lämnats in före den 1 juli 2019 tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Betänkande FiUB 32/2018 rd

Helsingfors 1.2.2019

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Timo Kalli cent
vice ordförande Ville Vähämäki saf
medlem Timo Harakka sd
medlem Timo Heinonen saml
medlem Toimi Kankaanniemi saf
medlem Pauli Kiuru saml
medlem Esko Kiviranta cent
medlem Elina Lepomäki saml
medlem Mats Nylund sv
medlem Aila Paloniemi cent
medlem Antti Rantakangas cent
medlem Markku Rossi cent
medlem Eero Suutari saml
medlem Maria Tolppanen sd
medlem Matti Torvinen blå
medlem Kari Uotila vänst
medlem Pia Viitanen sd
medlem Ozan Yanar gröna
ersättare Lasse Hautala cent
ersättare Riitta Myller sd
ersättare Eero Reijonen cent.

Sekreterare var

utskottsrad Maarit Pekkanen.